

Úvodník

Vážení čtenáři!

Nahlédněte do jedenáctého vydání školního časopisu Dobrá Vyhlídka.

Školní družina byla na exkurzi ve školním zookoutku. Žáci přírodovědného semináře ze sedmých tříd zavedli a provázeli mladší spolužáky do fascinujícího světa exotických zvířat.

Slavnost Slabikáře

Prvnáčci si vysloužili dlouho očekávaný Slabikář. Vydali se pohádkovou cestou, aby splnili sedm čtenářských úkolů a pomohli tak zachránit zakletou princeznu ve věži. Odměna byla zasloužená.

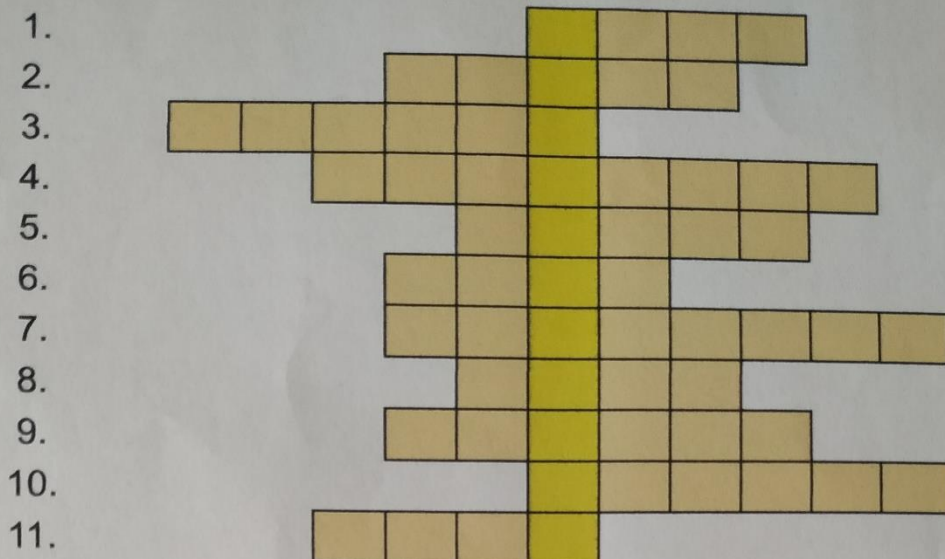
Dne 9. ledna se žáci prvního stupně zúčastnili Čeps cup 2024, získali druhé místo a postoupili do krajského kola.

Příprava textu, foto:
Mgr. L.Vvbíralíková

Dne 18. ledna žáci druhých tříd vyrazili za kulturou na divadelní inscenaci Malý Mozart do Jihočeského divadla v Českých Budějovicích.

Korfbalisté z Dobré Vody bodují v krajském kole. Žáci do 11 let získali druhé místo. Kategorie žáků do 9 let získali kompletní medailové pozice.

1.	Co tvoří nejsvrchnější vrstvu povrchu Země?
2.	Co drží rostlinu v půdě?
3.	Čtyři roční
4.	Zelené barvivo je ...
5.	Samostatná skupna živých organismů se nazývá ...
6.	Co pokrývá největší část povrchu Země?
7.	Jak se správně nazývá část houby, kterou sbíráme?
8.	Co slouží kvetoucím rostlinám k rozmnožování?
9.	Co nám dává Slunce?
10.	Kterého plynu je ve vzduchu nejvíce?
11.	Náš národní strom je ...

Družina ve školním zookoutku

Děti a paní vychovatelky ze školní družiny měly jedinečnou příležitost nahlédnout do tajů školních terárií při návštěvě přírodovědného semináře.

Celou návštěvou provázeli žáci sedmých tříd, kteří zavedli mladší spolužáky do fascinujícího světa exotických zvířat.

Děti se dozvěděly, že afričtí šneci jsou nejen zajímaví tvorové, ale i nenároční domácí mazlíčci.

Stražilky a lupenitky oslnily svým neobvyklým tvarem a způsobem pohybu. Děti měly možnost pozorovat, jak se tyto malé tvorové pohybují v teráriu, a dokonce si některé z nich mohli nechat na ruce.

Návštěva zookoutku byla pro děti nejen poučná, ale i zábavná. Každý žák odešel s novými vědomostmi a s radostí z toho, že mohl zažít něco neobvyklého a exotického přímo ve škole.

Autor textu, foto: Mgr. G. Nováková

KŘÍŽOVKA

1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							
8.							
9.							
10.							

1. Rostlina, která roste na poušti.
2. Býložravý savec žijící na okraji lesa a polí.
3. Nelétavý pták žijící na Antarktidě.
4. Pták s pestře zbarveným peřím, často ho loví myslivci.
5. O tomto zpěvném ptáku se říká, že je zlodějka.
6. Je to nerost, který je součástí pískovce.
7. Naše nejdelší řeka, pramení na Šumavě.
8. Patří mezi drahokamy, je to nejtvrdší materiál.
9. Zelený drahokam.
10. Drahý kov žlutě zbarvený.

Autor textu: A Gutvirthová, foto: Mgr. H. Koudelková

KŘÍŽOVKA

1.		5																		
2.			4																	
3.																				
4.				6																
5.								7												
6.								3												
7.			1																	
8.		2																		

1. Pokrývá ze tří čtvrtin naši planetu.

2. Silný vítr.

3. Největší těleso v naší sluneční soustavě.

4. Severní bezlesá oblast.

5. Nejedovatý had.

6. Pták, který staví hnízda na komínech.

7. Český národní strom.

10. Nauka o přírodě.

Autor textu: Amálka Šimotová, foto: Mgr. Hana Koudelková

Miloš Ševčík – Mizení

Ani v tomto novém čísle našeho školního časopisu nesmí chybět malá ochutnávka z výtvarného dění v našem kraji a přinášíme Vám další recenzi na výstavu, kterou naši žáci navštívili.

V úterý 21. listopadu se žáci 9. třídy vypravili v rámci výtvarného semináře do Wortnerova domu (Alšova jihočeská galerie), aby zhlédli výstavu českého malíře a grafika Miloše Ševčíka (1939-2007).

Výstava s příznačným názvem Mizení* představila abstraktní obrazy, které svou příjemnou pastelovou barevností, jemnými přechody mezi barevnými plochami a neurčitými tvary zaváděly diváka do snové zamlžené krajiny a vytvářely otázku: „Kam nás chce malíř svou tvorbou zavést?“

Jakým směrem se ubíraly myšlenky samotných žáků při pohledu na Ševčíkova díla?

Citujeme:

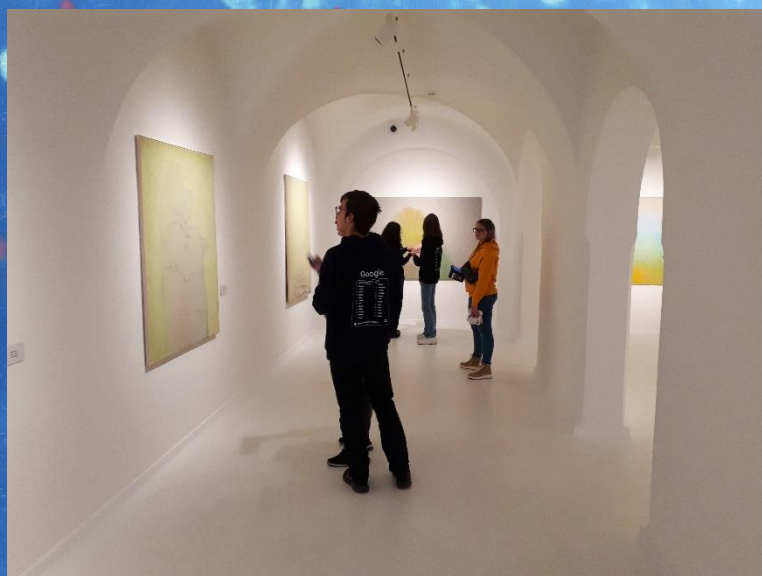
„Obraz mi strukturou připomínal rybí ploutev, tvarem hadr a barvou pro změnu kapra Koi. Zajímavé dílo pak byl obraz připomínající letící meteor, ze kterého odpadávají zářící kousky, co vypadají jako hvězdy.“ (Lucie Kupcová)

„Já tam vidím psa nebo medvěda, který objímá tučňáka. Druhý zas připomíná andulku, krásně zbarvenou, ale bez zobáku, nebo to taky může být oheň, který vám kouká do duše červenýma očima.“ (Dominik Lukš)

Zde je nutné zmínit, že Miloš Ševčík se snažil osobitě ve svém díle zachytit prostor přírody, počátek růstu, chvění, rozpad a jiné biomorfní procesy a v obrazech najdeme detaily motýlích křídel, přírodních struktur aj. Díky těmto kombinacím pak v jeho díle vidíme různorodé tvary, jak výše popisují naši žáci.

Samozřejmě vnímat abstraktní obrazy není nic jednoduchého, a ne každý odcházel z výstavy nadšený. Jak napsala ve své recenzi Denisa Barthová: „Výstava nebyla špatná, ale osobně mám radši, když jsou obrazy spíš konkrétní než abstraktní. V těch abstraktních si nedokážu nic moc představit a vidím v tom jen barevné skvrny na plátně.“

Vesměs však byly dojmy z výstavy pozitivní a osobně na závěr chci poděkovat žákům z výtvarného semináře (Denise, Lucii, Pavlovi, Yelizavetě a Dominikovi), že exkurzi absolvovali a poskytli mi zpětnou vazbu, ze které mohl vzniknout tento text.

V příštím čísle přineseme postřehy z výstavy Ondřeje Příbyla v Domě umění...

ROZHOVOR

PANÍ UČITELKA

Mgr. NIKOLA BRŮŽKOVÁ

Jaké je Vaše oblíbené zvíře?

Moje nejoblíbenější zvíře je žirafa.

Co Vás na škole baví?

Baví mě nekonečná zábava a unikátnost každého dne, které s dětmi zažívám.

Jak se Vám líbí učit?

Už od malička jsem si přála stát se paní učitelkou, takže se mi toto povolání líbí moc.

Jak se máte?

Mám se moc dobře.

Jaký stupeň učíte?

Učím na druhém stupni – matematiku a anglický jazyk.

Jaký předmět Vás nejvíce baví?

Nejvíce mě vždy bavila matematika.

Co je Vaším koníčkem?

Velice ráda ve volném čase maluji nebo např. čtu.

Nejoblíbenější barva?

Moje nejoblíbenější barva je písková.

Jaký máte nejraději sport?

Nejraději chodím pěšky na procházky do přírody. Ráda si vyjedu na kolo nebo na kolečkové brusle. Dříve jsem závodně tancovala.

Učila jste i na jiné škole?

Ano, aktuálně vyučuji na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a během studia jsem vyučovala na Gymnáziu Česká v Českých Budějovicích.

Děkujeme za rozhovor.

Žáci IV. třídy

školní galerie OKOLO VÝTAHU

přehled toho co bylo, je nebo bude vystaveno

Autoportrét

Filtr

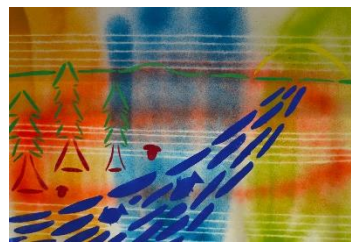
Autoportrét s „filtrem“ – práce žáků 7. B; kresba tužkou, fixem a pastelkami

Dialog agresivní

Dialog vtipný

Možnosti dialogu – práce žáků 6. A;
inspirace J. Švankmajerem, hlína

Vnímání hudby – práce žáků 8. B; spreje, tempery a práce se šablonou

Malování na dřevěná kolečka

Ráda tvořím různé výrobky. Doma na to nemáme moc času. S nadšením jsem přijala nabídku namalovat si zvířátko na dřevo ve školní družině.

Paní výtvarnice nám rozdala odřezky polínka. Pracovali jsme podle návodu. Tužkou jsem na dřevěné kolečko namalovala oči, nosík a tlamičku. Část dřevíčka jsem natřela oranžovou a část bílou temperou. Když barvy zaschly, nalepila se zvířátku ouška, černým fixem se zvýraznil obličej a lištička byla na světě.

Výtvarnou dílničku jsem si užila. Ráda si zase něco hezkého vyrobím.

Autorka textu: Johanka Řehovská

Maloval : Jaroslav Brom

Drátkování

V prosinci se v naší třídě uskutečnil projekt drátkování. Když paní na drátkování přišla, nejprve jsme se pozdravili. Potom už nám začala povídat a vysvětlovat, co to vlastně je drátkování. Ještě nám ukázala materiály, které se skládaly převážně z korálků a drátků. Rozdala nám drátkové šablony stromu a pak úzký dráteček, který jsme si podrželi, aby byl napnutý a ona ho mohla ustříhnout. Potom nám vše ukázala. Postup byl celkem jednoduchý. Stačilo navlíknout korálek na drátek ze zadní strany stromečku. Pak jsme se rozdělili do skupin podle toho, jaké jsme chtěli barvy korálků. Potom už stačilo jenom navlékat. Když jsme měli svou práci hotovou, mohli jsme si ještě vzít větší korálky, navléct je na drátek, zatočit a udělat pomocí toho malé ozdůbky jako vrchol našeho díla. Moc se mi to líbilo. Se svým výrobkem jsem moc spokojená.

Autorka textu: Johanka Zemanová

KARATE

Od třetí třídy jsem začala chodit na karate. Karate mi začíná v pět a trvá do šesti každé pondělí. Hodina začíná úklonem a pozdravem, potom se rozcvičíme. Když se rozcvičíme, trénujeme sestavy nebo hrajeme hry. Na hodinu karate potřebuji kimono a pásek. Karate mě baví.

Autor textu: Bára Řeháčková

Od šesti let se věnuji sportovnímu karate. Nyní jsem v závodním oddíle. Na tréninky chodím každý den, vždy na dvě hodiny. O víkendu jezdím na závody. Můj zatím největší úspěch je třetí místo na letošním Mistrovství České republiky. Chci se stále zlepšovat jako můj bratr, který se nominoval na mistrovství Evropy a létá na závody po celém světě.

Autor textu: Amálka Šimotová

MALOVÁNÍ

Já chodím na kroužek malování. Chtěla jsem tam, protože mě napadlo se naučit hodně dobře malovat. Kroužek mám jednou týdně. Učíme se tam postupně všechny triky. Párkrát jsme malovali podle předlohy, jindy zase podle vlastní fantazie. Také jsme jednou malovali frotáží. To se dá pod papír nějaká hrbolatá věc a pak se to přes papír obkresluje. Měli jsme také výstavu na Hluboké. Moc mě to baví!

Autor textu: Anežka Čejková

BALET

Mám moc ráda tanec. Z maminčina vyprávění vím, že už jako malá jsem ráda tančila na různé písničky z rádia. Od první třídy chodím na hodiny baletu. Letos jsou to tedy čtyři roky. V naší skupině je nás jedenáct. Trénujeme pondělky a středy od pěti do šesti hodin odpoledne. Na balet nemusí chodit jen děvčata. S námi tančí tři chlapci. Je to výhoda, protože v choreografiích můžeme mít i klučičí role. Tančíme tři různé tance. Klasický, současný a ten třetí je lidový. Já mám nejraději tance lidové. Právě nacvičujeme polku. Moc se těším na vystoupení. Pro ty, kteří se chtějí seznámit blíže s baletem, můžu doporučit představení Jihočeského divadla Liška Bystrouška. Není to obyčejný balet, ve kterém se jen tančí. V tomto se i mluví. Tanečníci pohybem vyprávějí příběh malé zrzavé uličnice. Z reproduktorů se krom hudby ozývá i hlas pana Karla Högera, který pohádku o vychytralé lištičce čte. Děkuji mamince moc za pomoc. **Autor textu: Johanka Řehovská**

SBOROVÝ ZPĚV

Každé úterý jezdíme na kroužek sborového zpěvu. Podle věku jsme rozdělení do tří skupin. Nejmladší jsou Modřinky, my patříme k Hvězdičkám a nejstarší jsou Jitřenky. Ve dvanácti letech budeme také patřit k Jitřenkám. Míváme jarní, letní a vánoční koncerty. Probíhají v Metropoli a někdy v Českém rozhlase. Se sborem se jezdí na letní tábory, na divadelní představení i různé soutěže. V únoru pojedeme na Prodanou nevěstu do Národního divadla. **Autor textu: Lucie Krnínká**

Z NAŠICH KNIHOVNIČEK

VYDRA

Vydry jsou savci žijící pobřeží řek a mořských pobřeží.

Vydra si svůj domek staví na souši, ale hodně času tráví ve vodě.

Vydra se živí rybami a malými živočichy.

Vydry jsou velmi dobří plavci.

Dokážou se přizpůsobit lovu ve vodě.

Samičky vydry rodí v podzemním doupěti jedno až pět mláďátek.

Mladé vydry si spolu hrají a trénují lov krou.

Jedna z oblíbených her je klouzání po sněhu nebo bahništem břehu.

Vydry často můžeme vidět plavat na řáděch s mláďátky na břiše.

Vydří ocas slouží jako ~~h~~smídlo, vydra jím manévruje.

Vydří usk má dvě usky, což napomáhá udržovat teplotu.

Chodidla jsou opatřena plavacími blánami k rychlému plavání.

Vydry můžeme vidět v ZOO HLUBOKA NAD VLTAVOU.

Čerpáno: První encyklopedie zvířat
John Samson, Jon Kirkwood

Z NAŠICH KNIHOVNIČEK

Půlnoční gang

Autor David Walliams

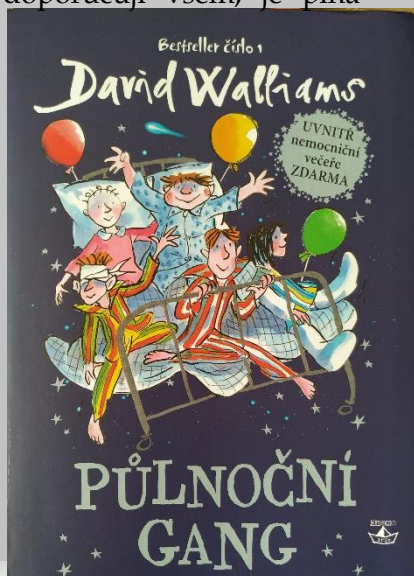
Ilustrátor Tomy Ross

Příběh se odehrává v nemocnici Lorda Funta v Londýně.

Zde se sejde v dětském oddělení několik malých pacientů, kteří si říkají Půlnoční gang. Vždy o půlnoci vylezou z postelí a jdou za dobrodružstvím. Plní si navzájem sny a zřízenec jim v tom pomáhá. Byl totiž zakladatelem Půlnočního gangu. Jenom jedna holčička zůstává v posteli, protože je těžce nemocná. Často naráží na nepochopení sester, které je hlídají. Jedno z veselých dobrodružství bylo, když si George přál létat. Vzali spoustu balónků, ale nakonec jim ulétla stará bábinka, kterou se snažili dostihnout v sanitce. Knihu doporučuji všem, je plná legrace.

Autor textu: Štěpán Dvořák

23

Ježčí adopce aneb jak mě adoptoval ježek

Mgr. Dobroslava Chmelařová

Bývá to tak, že se člověk rozhodne, že si adoptuje nějaké zvíře. Může to být fyzicky a má zvíře doma, nebo papírově, kdy posílá peníze na jeho potřeby do nějaké stanice, kde se o něj starají jiní. Já dělám oboje, doma mám své domácí mazlíky a potom posílám peníze do záchranné stanice.

Tentokrát to ale bylo opačně. Tentokrát se jeden ježek rozhodl a vybral si mě. Ježek je noční tvor a v noci si shání něco na zub. Denně dávám před dveře zbytky kočičích konzerv. Ráno jsou pryč. Jídlo ve městě je vzácné, co nesní toulavé kočky, ježci, ráno dozobou ptáci, třeba i sojky a straky.

Jednu srpnovou sobotu kolem desáté hodiny se na zahrádce v rododendronu objevil ježek. Kupodivu byl vzhůru. Funěl, dupal, hrabal packami. Usoudila jsem, že má hlad. Vzala jsem tedy talířek s kočičí konzervou a nabídla mu to. Hned se do jídla pustil. Ježka jsem si vyfotila a šla domů. Odpoledne jsem zjistila, že spí pod lavičkou v igelitu. Spal blaženě, protahoval nožičky, drbal ve spánku nosík. Přišlo mi ho ale líto, že nemá nějaký lepší úkryt. Udělala jsem mu domek z vyřazené přepravky pro kočku. Obalila jsem ji černou travní folií. Ježek v provizorním domečku v létě přespával. Zjistila jsem to podle specifického zápachu a chrápání. Večer přišel na jídlo. Často sežral celý talířek, a tak jsem mu nesla další

jídlo. Ježek se mě vůbec nebál, nedělal ježčí klubíčko, neprchal a baštil dál. To, že se neschoulil do klubíčka v mojí přítomnosti, asi znamená, že si mě osvojil.

Starosti mi dělala nastupující zima. Jak bude bydlet v plastové přepravce. Ta se nedá moc zateplit. Koupila jsem mu tedy dřevěný ježčí domek, který jsem vystlala senem a zateplila (obložila) polystyrénem, obalila starou clonou na auto a obložila pytli se zeminou. Jestli v něm přezimuje, nevím, ale možnost má.

PTAČÍ HODINKA

Ve dnech 5. - 7. ledna 2024 proběhl již šestý ročník sčítání na krmítkách u nás přezimujících ptáků pořádaných Českou ornitologickou společností s názvem Ptačí hodinka.

Ptáky na krmítkách sčítalo více než 35 000 dobrovolníků, kteří sečetli téměř 800 000 ptáků. Nejčastějším hostem u krmítek byla sýkora koňadra s počtem 142 179, sýkora modřinka s počtem 65 425, kos černý 45 563, vrabec polní 117 353, vrabec domácí 101 354 a hrdlička 40 391. Na krmítkách se také objevili strakapoudi, sojky, straky, červenky, zvonci a další ptáci.

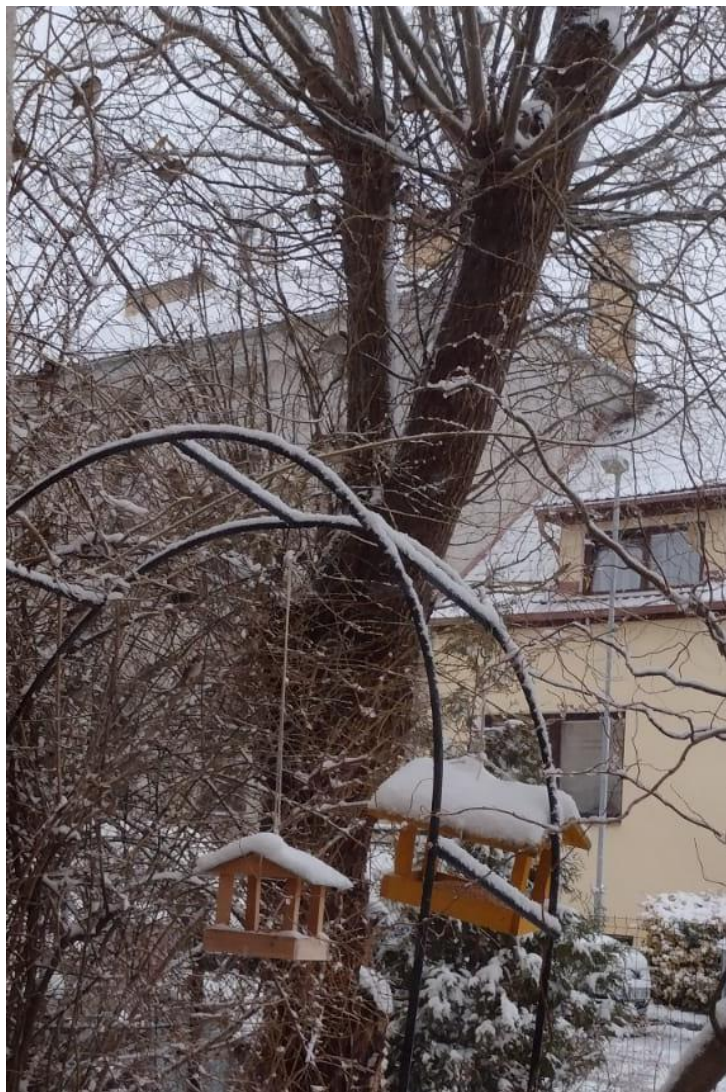
Podle ornitologické společnosti jsou ptáci nepřímo vypuzováni z našich zahrádek přístupem majitelů nemovitostí, kteří upravují trávníky stejně jako keře velmi krátkým sečtrihem, chemicky ošetřují rostliny. Také se stává, že odstraňují keře a stromky již v době zahánění ptáků. Nepřítelem pro ptáky jsou kočky i psi.

Pokud nechceme, aby ptáci ubývali, je zapotřebí jim vytvořit klidný koutek bez chemie, ohlídat své mazlíčky a v době nedostatku přirozené potravy ptáky přikrmovat.

Odměnění se nám zpěvem, ale také vychytají a vysbírají škodlivý hmyz. Chemický postřik zničí nejen hmyz, který nás obtěžuje, ale zničí i ten užitečný, jako jsou opylovači - včely, čmeláci - ale i krásné motýly. V době vyvádění mláďat bychom měli ohlídat své kočky a psy.

Odměnou je nám dobrý pocit, že děláme dobrou věc pro naši přírodu, ale hlavně pro sebe.

Informace z webu ptacihodinka.cz/ výsledky-tabulka

SLAVNOST SLABIKÁŘE

Prvňáčci si vysloužili dlouho očekávaný Slabikář. Vydali se pohádkovou cestou, aby splnili sedm čtenářských úkolů a pomohli tak zachránit zakletou princeznu ve věži. Odměna byla zasloužená.

Autor textu, foto: Mgr. Lenka Vybíralíková

KDYŽ RODIČE UČÍ

Beseda s panem

Ing. Radimem Hálkem

v 1.B

Kde pracujete?

Na operačním středisku u Hasičského sboru Jihočeského kraje v Českých Budějovicích, kam se volající dovolají a nahlásí požár. Jedná se o práci na směny, protože jde o nepřetržitý provoz. Operátoři a operátorky pomáhají s komunikací a rozešlou správné hasiče na určená místa.

Co když si lidé zavolají na linku 150 z legrace?

Dnes se podle telefonního signálu už automaticky vidí, kde se volající člověk nachází.

Rozhodnutí musí být rychlé a správné, o vyslání jednotky rozhodneme do dvou minut.

Dokonce i my v České republice reagujeme na americké telefonní číslo 911.

Používáte hasičské vozy i jinde než při požáru?

Zachraňujeme i zvířata ve výškách. Kočky na stromě jsou důvodem častého výjezdu.

Co všechno musí hasič vystudovat?

Střední školu, mít strojní výuční list, řidičský průkaz typu C, umět jeden až dva cizí jazyky, vystudovat vysokou školu. Každoročně musí také podstupovat psychotesty. Hasič musí být duševně vyrovnaný člověk. Fyzické testy se členění do 9 kategorií, jsou fyzické testy z plavání – 200 m, běh 2 km a silové testy.

Hasič musí mít čistý trestní rejstřík, v pořádku lékařskou prohlídku, všichni nováčci absolvují tříměsíční výcvik v Ostravě, ve Frýdku Místku.

Zaměstnání hasiče je nejen pro kluky, je to i pro děvčata.

Jaké mají hasiči hodnosti?

Zlaté hvězdičky, já mám dvě a jsem poručík.

Zajímá vás taky výdělek, ale to si nechám pro sebe.

Čím se hasí?

Pokryvkou hasíme olej, suchou pěnou zase elektřinu.

V Jihočeském kraji je denně na třicet výjezdů.

Hasiči mají také různé specializace - např. na chemické látky, na pohyb v potoce, v rybníku, dále se dělí na lezce, na letce, na potápěče, na zdravotníky se zásadami první pomoci.

Žáci si vyzkoušeli reálné hovory na tísňovou linku, protože na dispečinku poznají hovory, které nejsou skutečné. Nejčastější telefonáty jsou autonehody, hořící domy, únik zvířat, např. odchyt hadů. Nejprve volající uvede popis situace, patro, kolik lidí je ohroženo, jestli je tam plyn, tlakové láhve, hořlaviny, chemikálie. Nejprve je průzkum ve dvou, důležitá je ochrana svého zdraví, pak někoho jiného. Obléknout se do hasičské uniformy bylo pro děti velkou atrakcí.

Autor textu, foto: Mgr. Lenka Vybíralíková

Tvoření s rodiči

Rodina Böhmova zavítala do 1. B, aby s dětmi vyrobila jarní ozdoby z polystyrénu. Žáci si vykrajování kuřátek, zajíčků, slepiček a vajíček náramně užili. Věříme, že s tvořením budeme i v příštím roce pokračovat v čase vánočním a i velikonočním.

Autor textu, foto: Mgr. Lenka Vybíralíková

A co jsme si ještě užili?

Den
BEZ TAŠEK

Přineš si školní potřeby a učebnice v originálním balení. Proč si brát aktovku, když si můžu vzít třeba košík.

21.2.2024

Prosíme, abyste respektovali bezpečnost a školní řád naší školy

35

A na co jsme se připravovali?

Soutěž

Máš oblíbenou knihu?
Výborně! Podívej se na ni
a zkus navrhnout zbrusu
novou obálku této knihy!

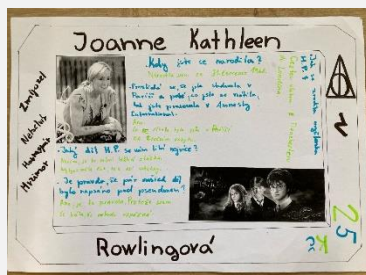
Březen = MĚSÍC
KNIHY

Požadavky:

- A4
- pastelky/fixy/tempery
/vodovky/jak je líbí
- odevzdat do 22.
března 2024 (do
knihovny, p. uč.
Hromádkové)
- opatřit podpisem a
třídou

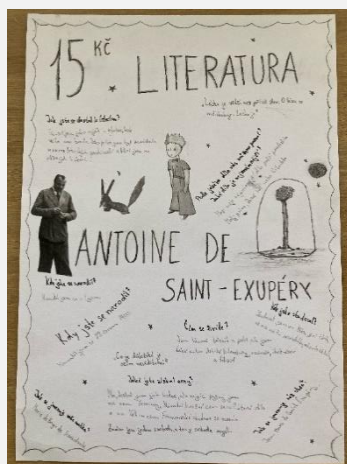
Literární poštovní známka

V úterý odpoledne tráví část deváťáků na literárně dramatickém semináři. Jak již název napovídá, zabýváme se tím, co svět spisovatelů nabízí. Tvoříme básničky, pokoušíme se o divadelní hry, hrajeme si se slovní zásobou nebo zkoumáme život mnohých autorů.

Při jednom ze seminářů jsme se inspirovali poštovní známkou. Poštovní známka je jakýsi doklad o předplacení poštovní služby. První poštovní známka v dnešním slova smyslu vznikla ve Velké Británii. S poštovní reformou přišel učitel a poštovník Rowland Hill. Napadlo ho, že bude lepší, aby za službu platil odesílatel a ne příjemce, jak bylo do té doby běžné. Poštovní známka se tedy dostala na světlo světa roku 1840.

Paní učitelka připravila materiály k autorům, dále opatřila výběr obrazového materiálu. Úkolem žáků bylo vytvořit obří literární poštovní známku. Měli ji opatřit cenou, obrazovými prvky a – tím nejdůležitějším – rozhovorem se spisovatelem či spisovatelkou.

Výsledné práce se deváťákům moc povedly. Myslím, že by byla škoda, aby upadly v zapomnění. Jistě si zaslouží mít čestné místo v tomto školním periodiku.

15 KČ

LITERATURA

Jak jste se dostal k letectvu?

Sloužil jsem jako voják u letectva, kde mě to moc bavilo. Jako pilot jsem byl zaměstnan u vícero letedlových společností a křákal jsem na různých linkách.

Proč jsi toho dříve vás mi šel říct?
Já ti dříve je nevěřím?
Když mluvíš, je jako když mluvíš.
Mluvíš, ale já nevěřím.
Mluvíš, ale já nevěřím.
Mluvíš, ale já nevěřím.

ANTOINE DE

Kde jste se narodil?

Narodil jsem se v Lyonu.

Kdy jste se narodil?

Narodil jsem se 29. června 1900.

SAINT-EXUPÉRY

Čím se živíte?

Jsem hlavně básník a pilot, ale jsem také autor dětské literatury, novinář, ilustrátor a filozof.

38

„Co je důležitější je očím neviditelné.“

Jak jste získal ceny?

No, dostal jsem jich hodně, ale nejvíce psaní jsem na cenu Feminy, Národní knižní cenu za reflektivní dílo a na Velkou cenu Francouzské akademie za román.

Znám jen jednu svobodu, a tou je svoboda mysli.

Jak se jmenuje vaše matka?
Marie de Boyer de Fonscolombe

Jak se jmenuje váš otec?
Jean Marie de Saint-Exupéry

Afrika

V úterý 21. února navštívila naši školu africká skupina **EMONGO**. Bylo to krásné. Někdy kolem desáté hodiny odešla naše třída do tělocvičny. Byly tam s námi ještě další třídy. Hned potom, co jsme se usadili, nám začal jeden ze členů skupiny vyprávět o Africe. Seznámil nás s Kongem (jeho rodnou zemí) a s africkými zvířaty. Následovala soutěž, v níž byla otázka, jaké mají národní zvíře. Na tuto otázku odpověděla moje kamarádka. Správná odpověď byla okapi. Dostala voňavou dřevěnou

žirafu. Potom jsme se seznámili s Afrikou, s jejich školou a s africkými lidmi, městy, vesnicemi. Dozvěděla jsem se, že africké děti jsou ve škole moc poslušné – a když ne, dostanou výprask. Pán dokonce vyprávěl, že když rodiče dětí

nemají na školu peníze, jsou děti moc smutné. A teď dost s povídáním a otázkami. Teď se bude tančit!

Po vyprávění hráli na bubny a my tleskali. Pak si vybrali dvě dívky a dva chlapce. Oblékli se do afrického oblečení a podle předtančení začali tančit. Po tomto krásném vystoupení pán řekl, že to můžou zkusit i paní učitelky. Za našeho hlasitého povzbuzování byly nakonec všechny před námi. Jsem ráda, že tam šla i naše paní učitelka. To ale ještě nebylo vše. Jako společný tanec jsme udělali africký vláček. V pohybu tam a zpátky, nejdříve dopředu a zpátky, byli všichni moc udýchaní. Ještě byla soutěž, v níž soutěžili postupně dva kluci a dvě dívky v tanci. Všichni dostali náramek. Nakonec jsme šli nakupovat. K zakoupení byly náramky, náhrdelníky, sloníci a dřevěné žirafy. Moc se mi to líbilo, koupila jsem si krásné suvenýry.

Autor textu: Johana Zemanová, foto: Mgr. Magdalena Jílková

Tvůrčí psaní v druhé třídě

Zapamatovat si tvary písmen, vybavit si jejich podobu, opsat své první slovo, přepsat text z tiskacího písma do psacího, napsat diktované slovo, větu, delší text ... To vše se naučí prvňáček za jediný rok.

Že je práce hotová? Ani zdaleka. Vybrat vhodná slova, sestavit smysluplný text a hlavně probudit k životu příběh tak, aby zaujal čtenáře... to je běh na dlouhou trať.

Už ve druhé třídě se děti staly malými spisovateli. Tématem jejich snažení bylo **VŠECHNO ZLÉ JE PRO NĚCO DOBRÉ**. Ve skupinkách děti vymýšlely úvodní sdělení, každá následující věta měla překlopit negativní myšlenku v pozitivní. Samostatně pak tvořily krátké příběhy. A jak se jim dařilo? Skvěle!

Který příběh se Ti líbil a proč?

Ema: „Mně se líbil příběh Vandy, té to pěkně navazovalo.“

Matěj: „Mně zase Ondry Kortanů, ten ho měl vtipný.“

Sára: „Markétka ho měla taky legrační – její kočka čůrala do květináče.“

Anička M.: „Ondřa ho měl milý. Psal, že mu mamka pofouká rozbité koleno. Když já spadnu, tak mi maminka taky vždycky pomůže.“

Dobré, je že jsem šel na výlet.
 Špatné je, že jsem se nechytil.
 Dobré je, že se začalo pršet!
 Špatné je, že jsem si zapoměl
pláštěnku. Dobré je, že
jsem při dešti chytil krásnou šlihu.

GABÍK

Dobré je, že JSEM ŠEL NA FOTBAL.
 Špatné je, že JSEM SI ZAPOMĚL KOPÁČKU.
 Dobré je, že JSME VYHRÁLI.
 Špatné je, že JSEM BYL NEMOCNÝ.
 Dobré je, že JSEM BRAL PRÁŠKY.
 Špatné je, že MI BYLO ŠPATNĚ.

PEBÍK

Dobré je, že MÁME KUŘE.
 Špatné je, že MÁ ZLOMENOU
NOHU. Dobré je, že VEDLE
NÁS JE LÉKAŘ. Špatné
je, že JE ZAVŘENO. Dobré
je, že ZA MIN JE OTEVŘENO.

LULU

Dobré je, že JEDE MNA KOLO.
 Špatné je, že JSEM SPADL Z KOLA.
 Dobré je, že JSEM MĚL SEM CHRÁNIČ.
 Špatné je, že MĚ TO BOLELO.
 Dobré je, že MAMINKA MI TO POUKVALA.

ONDĚ